O zlaté rybce - Randus, Petr

```
    D            G            A          Hmi
1. O zlaté rybce vypráví nám příběh prastarý,
G            A                  D
o rybáři, co své ženě bohatství přál,
mně se vždycky vybaví ta stará dětská báj,
na stole když k obědu rybu mám.
G             A           D        Fis
Tady v plechu může být ta rybka zakletá,
G                A              D   -   D7
a promluví, když na vidličku ji dám,
třeba za pár kaček mohu zrovna já být král,
za pár korun, co za sardinky jsem dal.

2. Je jich tam však šest a hlavu nemají,
takže nemůže mi říct, co je zač,
proto větší naději si maluji,
na stole kyž voní uzenáč.
Jenže on má ke vší smůle hlavu uzenou,
těžko mi svůj román vyjeví,
co s takovou rybkou do vody hozenou,
taj ji radši zbaštím v pondělí.

3. Mé naděje se naposledy málem splnily,
když ve vaně se krásně zablyštil,
zlatolesklý šupináč tam opravdovský byl,
do  řeky jsem kapra vypustil.
Jenže on to asi nebyl kladný hrdina,
mrsknul sebou a naději mi vzal,
zamířil si k rákosí, je tichá hladina,
/:já na své štěstí čekám stále dál.:/
```